

РЕШЕНИЕ

№ 23246

гр. София, 06.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12278** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по протест на прокурор при Софийска градска прокуратура, Отдел 04 „Граждански-съдебен надзор и административно-съдебен надзор“, чрез прокурор Х. Х., с който се иска обявяване на нищожността на волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/25.05.2023 г., издадено на името на В. И. П., с ЕГН: [ЕГН].

Излагат се твърдения, че горепосоченото СУМПС е нищожно по смисъла на чл.146 т. 4 и т. 5 от АПК и в противоречие с материалноправните разпоредби, поради което се иска обявяването на неговата незаконосъобразност по надлежния ред.

В съдебно заседание протестиращият, чрез прокурор при СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, прокурор З. поддържа протеста и моли съда да прогласи нищожността на СУМПС №[ЕИК]/25.05.2023 г., по съображенията изложени в протеста.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Заинтересована страна В. И. П. – редовно призована, явява се лично. Не възразява СУМПС да бъде обявено за нищожно, тъй като то вече не съществува.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка по заявление рег. № 17165/19.05.2023г. за издаване на дубликат на СУМПС, полицейски инспектор 02 група ОВМПС, 03 сектор АО, ОПП при СДВР, установяват, че в Отдел „ПП“ при ОПП – СДВР е получено писмо, с което е предаден оригинала на подмененото СУМПС № 28376609 издадено на 23.08.2018г. от ОПП – СДВР на лицето В. И. П., като компетентните власти уведомили, че СУМПС е подменено съгласно Директива 2006/ 125/ЕО в държава членка на ЕС и съответно връща същото на държавата издател, в частност на органа който го е издал – Отдел „ПП при ОПП – СДВР. В тази връзка е извършена проверка в хода на която е установено, че на 19.05.2023г. в сградата на ОПП – СДВР В. И. П. е подал заявление за издаване на дубликат на СУМПС пред системен оператор Д. И., за което има регистрирано съответно заявление вх. № 17165 от същата дата. При подаване на документите за издаване на ново СУМПС, същият не е представил издаденото му преди това свидетелство издадено на 23.08.2018г., за което обстоятелство е попълнил саморъчно заявление – декларация съгласно чл. 160 от ЗДвП., като заявил, че СУМПС е изгубено/ откраднато. Производството по подаденото от В. П. заявление приключило с издаването на СУМПС №[ЕИК]/25.05.2023г., връчено на същия на 22.06.2023г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

След анализ на събраните по делото доказателства, свързани с процедурата и основанията за издаване на горепосоченото Свидетелство за управление на МПС съдът намира, че са налице достатъчно данни и доказателства за неговата незаконосъобразност в нейната най-тежка форма - нищожност, тъй като са налице съществени недостатъци и пороци на акта по чл.146 т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно чл. 145, ал. 1 от АПК, административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, като според чл. 147, ал. 2 от АПК, прокурорът може да подаде протест срещу акта в случаите по чл. 16 от АПК. В чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК е предвидено, че прокурорът следи за спазване на законността в административния процес като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, споразумения, административни договори и съдебни актове. Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, според легалната дефиниция на чл. 50 от ЗБЛД , т. е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като в него е материализирано волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС.

От горното следва извода, че законодателят е предоставил правомощията по оспорване на административен акт чрез подаване на протест на прокурора, без разграничение за йерархическата му поставеност в системата на прокуратурата, с оглед общата компетентност на прокуратурата по чл. 127, т. 5 от Конституцията на РБ и чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК. Ето защо прокурорът при СГП притежава процесуална легитимация за оспорване на издаденото СУМПС.

С разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК е регламентирано, че административните актове могат да

се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Ето защо, производството е резултат от валидно и допустимо сезиране на съда.

Разгледан по същество протестът е основателен.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност. Съгласно чл. 127 т. 5 от Конституцията на Република България, Прокуратурата следи за спазване на законността, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове. При оспорване на административните актове, от прокурора не се изисква наличие на пряк и непосредствен интерес, но във всички случаи Прокуратурата следва да обоснове наличието на важен държавен и обществен интерес. По конкретния случай е налице безспорен интерес на държавата и обществото регионалните административни органи да изпълняват законосъобразно функциите си и да издават съответстващи на националното и европейското законодателство актове. Тъй като към настоящия момент са изтекли сроковете по чл.102, ал.2 от АПК, във вр. с чл.100 от АПК е невъзможно възобновяването на административното производство от страна на органа, издал акта. Затова единствената законова възможност за оспорване на процесното СУМПС и постановяване на неговата нищожност по съдебен ред.

В случая наведеното от протестиращия прокурор основание за нищожност на административния акт е по чл.146 т. 1 и т. 4 от АПК, а именно – липса на компетентност на българския национален административен орган, издал акта, както и неспазване релевантните правни норми относно издаване и подновяване на СУМПС. По делото е установено, че СУМПС №[ЕИК] издадено на 25.05.2023г. , не е изгубено/откраднато, а е подменено в друга държава – ФР Германия, за което лицето не е своевременно съобщило на органите на ОПП – СДВР, като е попълнило декларация с невярно съдържание. Последното се явява ново обстоятелство или ново писмено доказателство от

съществено значение за издаване на акта.

Следователно са налице достатъчно данни и доказателства за неговата незаконосъобразност в нейната най-тежка форма - нищожност, тъй като са налице съществени недостатъци и пороци на акта по чл.146 т.1 и т.4 от АПК.

Предвид това следва да бъде обявено за нищожно волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/25.05.2023 г., издадено на името на В. И. П., с ЕГН: [ЕГН].

Така мотивиран, Административен съд София-град, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявлението на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“ - [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/25.05.2023 г., издадено на името на В. И. П., с ЕГН: [ЕГН].

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: